

РЕШЕНИЕ

№ 674

гр. гр. Хасково, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Нели Д. Иванова

при участието на секретаря Милена Д. Борисова
като разгледа докладваното от Нели Д. Иванова Гражданско дело №
20225640101066 по описа за 2022 година

Предявен е от А. С. Я. с ЕГН:***** от *****, против
Областна администрация на Област Хасково, гр.Хасково, пл."Свобода" №5,
представявана от областния управител Минко Велчев Ангелов, иск с правно
основание чл.220 ал.1 от Кодекса на труда /КТ/.

Ищцата твърди, че на 28.06.2021г. с Областния управител на Област
Хасково сключила трудов договор за длъжността „експерт за връзки с
обществеността" към политическия му кабинет, с основно трудово
възнаграждение в размер 950 лв. и допълнително месечно възнаграждение с
постоянен характер, като в трудовия договор била включена и клауза за
предизвестие в размер на 30 дни за двете страни при прекратяване на
трудовете правоотношение. Със Заповед № ЧР - 02 - 7/ 02.03.2022 г. на
областния управител на област Хасково, на основание чл. 28, ал. 6 от ЗА,
считано от 03.03.2022 г. било прекратено без предизвестие трудовото й
правоотношение. Според нея, по силата на чл. 220, ал. 1 КТ работодателят й
дължал обезщетение за неспазения срок на предизвестие в размер на
брутното трудово възнаграждение, което за м. февруари 2022г. било в размер
на 988,00 лв. Тъй като до настоящия момент работодателят не изплатил на
ищцата дължимото й обезщетение за неспазения 30 - дневен срок на
предизвестие, се иска постановяване на решение, с което ответникът да
бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 988 лева, представляваща
обезщетение за неспазен от него срок на предизвестие при прекратяване на
трудовете правоотношение с ищцата, ведно със законната лихва върху
главницата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното й

изплащане.

Ответникът депозира отговор на исковата молба в срока по чл. 131 от ГПК, в който счита исковата молба за неоснователна, необоснована и недоказана. Възразява, че исковата претенция за заплащане на парично обезщетение за неспазено предизвестие не почива на действащите правни норми. Сочи, че в Закона за администрацията и в чл. 76 и 7в от Устройствения правилник на областните администрации (УПОА) било регламентирано правомощието на областните управители да създават на свое пряко подчинение политически кабинет, в който съгласно чл. 28, ал. 2, изречение последно от ЗА, се включвали заместник областните управители и експертът, отговарящ за връзките с обществеността. Аналогична разпоредба се съдържала и в УПОА, според която норма политическият кабинет включвал заместник областните управители. Областният управител можел да възложи изпълнението на дейностите по провеждане на информационната политика на служител, отговарящ за връзките с обществеността, който се включвал в състава на политическия кабинет, като в правната уредба били посочени функциите на политическия кабинет, измежду които били да организира и осъществява връзките на областния управител с другите държавни органи и с обществеността. Съществената част от функциите и задълженията на служителя за връзки с обществеността била посочена в чл. 7в, където било предвидено същият да: организира и осъществява връзките на областния управител с обществеността; отговаря за представянето на решенията на областния управител и за довеждането им до знанието на обществеността; осигурява информация относно обществените ангажimenti и публичните изяви на областния управител; планира и осъществява връзките на областния управител със средствата за масово осведомяване; координира отразяването на изявите на областния управител, на заместник областните управители и на служителите на областната администрация в средствата за масово осведомяване; координира организирането на семинари, дискусии и кръгли маси; организира постъпването на информация в интернет страницата на областната администрация; предоставя информация на звеното за връзки с обществеността към министър-председателя. Тези преки задължения били залегнали и в длъжностната характеристика за длъжността „експерт връзки с обществеността“ в Областна администрация на област Хасково. Сочи се още, че с ищцата бил налице сключен трудов договор №ЧР-02-42 от 02.06.2021 г. за назначаването ѝ на длъжност „експерт връзки с обществеността“ към политическия кабинет на Областния управител по заместване на титуляря Т. П. и на същата дата ѝ била връчена и длъжностната характеристика за заеманата длъжност. След напускането на титуляря, ищцата била назначена на длъжност „експерт връзки с обществеността“ с трудов договор №ЧР-02-52 от 28.06.2021г., като част от политическия кабинет на Областния управител по това време. Със смяната на ръководния състав на администрацията в началото на календарната година въз основа на Решение № 2 от 5 януари 2022 г. на МС и след преценка било взето решение от страна на областния управител, трудовото правоотношение с ищцата да се прекрати без предизвестие на основание чл. 28, ал. 6 от ЗА, за което била издадена Заповед

№ЧР-02-7 от 02.03.2022 г. на Областния управител на област Хасково за прекратяване на трудовия договор, считано от 03.03.2022г. Според ответника, с разпоредбата на чл.28, ал.6 от ЗА било въведено специално уволнително основание за определен кръг лица, в т.ч. и експертът за връзки с обществеността и възникналите правоотношения с тях се прекратявали по преценка на съответния орган на изпълнителната власт, именно защото такова лице, като част от политическия кабинет, било назначено пряко с оглед личността му и кредитът на доверие, с който се ползвал пред органа. Поради тази причина органът на изпълнителната власт по собствена преценка и без да дължи мотивировка имал законовата възможност да прекрати този тип правоотношение, като в конкретния случай преценката била изцяло в правомощията на Областния управител на област Хасково. Освен това, в разпоредбата на чл. 360, ал. 2, т. 2 от КТ изрично било регламентирано, че от подведомствеността на гражданските съдилища са изключени „споровете относно освобождаване на: 2. служителите по чл. 28, ал. 2 от Закона за администрацията" и този аргумент още веднъж показвал спецификата на тези политически назначения. Ответникът поддържа, че в настоящия случай, заповедта за уволнение пораждала действието си от връчването ѝ - 03.03.2022 г., като правното основание за прекратяване на процесния трудов договор не изисквало отправяне от страна на Областния управител на предизвестие, тъй като в разпоредбата на чл. 28, ал. 6 от ЗА не било предвидено препращане към чл. 328 от КТ, респ. 326 от КТ когато договорът се прекратява „по преценка на органа". Ето защо, в този случай обезщетение по чл. 220, ал.1 от КТ за неспазен срок на предизвестие не се дължало и такова не се следвало на ищцата. Такова се дължало само когато работодателят прекратявал договора на някое от изчерпателно изброените в закона основания, за които било предвидено да се дава предизвестие, и той не го е спазил. От изложените аргументи следвало, че при прекратяване на трудов договор на правно основание - чл. 28, ал. 6 от ЗА Областният управител нямал задължението за отправяне на предизвестие, още по-малко за заплащане на обезщетение, поради неспазване срока на същото. Предвид гореизложеното, моли да се постанови решение, с което искът да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.06.2021г. между страните по делото е сключен трудов договор, по силата на който ищцата е назначена на длъжност „експерт за връзки с обществеността“ към политическия кабинет на Областния управител на Област Хасково, за неопределено време, с 5-месечен срок за изпитване в полза на работодателя, с индивидуална месечна заплата в размер на 950лв. и допълнително месечно възнаграждение с постоянен характер в размер на 4% върху основната работна заплата. В т.3 от сключения трудов договор страните са договорили срок на предизвестие при прекратяване на трудовия договор еднакъв и за двете страни в размер на 30 дни.

Със заповед от 02.03.2021г. на Областен управител на Област Хасково трудовия договор от 28.06.2021г. на ищцата е прекратен на основание чл.28

ал.6 вр.чл.28 ал.2 от ЗА, считано от 03.03.2022г.

Като доказателства по делото са представени и длъжностната характеристика за длъжността „експерт за връзки с обществеността“ в Областна администрация Хасково, предишния трудов договор на ищцата с Областен управител на Област Хасково, сключен на 02.06.2021г. и заповедта за неговото прекратяване по взаимно съгласие на страните, на основание чл.325 ал.1 т.5 от КТ, считано от 28.06.2021г.

От представените фишове за заплата се установява, че ищцата е получила за месец март 2022г. брутно трудово възнаграждение в размер на 314,36лв., а за месец февруари 2022г. – 988лв.

При така установената по делото фактическа обстановка съдът достига до следните изводи по основателността на предявените искове:

Не съществува спор между страните, а и от представените писмени доказателства се установява, че между страните по делото е съществувало трудово правоотношение до 03.03.2022г., от която дата е прекратен трудовия договор на ищцата, заемала длъжността „експерт за връзки с обществеността“ в политическия кабинет на Областен управител на Област Хасково. Установи се, че трудовия договор, сключен между страните на 28.06.2021г., е прекратен със заповед, издадена на 02.03.2022г., на основание чл.28 ал.6 вр.ал.2 от ЗА, считано от 03.03.2022г. Съдът счита, че не следва да се обсъждат наведените в отговора на исковата молба доводи от ответната страна досежно начина на прекратяване на трудовия договор на ищцата, основанието, на което е прекратен, причините, мотивите и законосъобразността на това прекратяване, тъй като нито един от тези въпроси не е предмет на настоящото съдебно производство. В случая не се оспорва правомощието на областния управител да прекрати по своя преценка трудовото правоотношение на ищцата на посоченото правно основание, нито се търси отговор за мотивите или причините за това. Единствения спорен въпрос между страните в настоящото производство е дължи ли работодателят заплащане на обезщетение по реда на чл.220 ал.1 от КТ за неспазен срок на предизвестие или такова не се дължи. В тази връзка съдът намира за неоснователни аргументите на ответника, че такова обезщетение не се дължи, тъй като основанието, на което е прекратен трудовия договор на ищцата не попада в нито една от хипотезите на чл.328 от КТ. Действително основанието за прекратяване на трудовия договор на ищцата не попада в нито един от случаите, предвидени, че се прекратява трудовото правоотношение от работодателя с предизвестие. В същото време следва да се вземе предвид, че основанието не попада и в нито една от хипотезите, предвидени в чл.330 от КТ за прекратяване на трудовото правоотношение от работодателя без предизвестие. Това несъмнено е така, тъй като конкретното основание за прекратяване се намира в разпоредбите на ЗА, а не в КТ. Този факт не изключва обаче задължението на работодателя да заплати на освободения служител обезщетение за неспазено предизвестие. В самия трудов договор, подписан и от двете страни, изрично се предвижда, че същият се прекратява с предизвестие от 30 дни, което важи и за двете страни т.3 от трудов договор от 28.06.2021г./. Ето защо, съдът счита, че безспорно работодателят дължи обезщетение за неспазено предизвестие със срок от 30

дни, доколкото се установява от данните по делото, че със заповед от 02.03.2022г. трудовия договор на ищцата се прекратява, считано от следващия ден 03.03.2022г. След като страните изрично са договорили в подписания от тях трудов договор, че същият ще бъде прекратяван след отправяне на 30-дневно предизвестие, не съществува основание, на което да се приеме, че работодателят може да игнорира отправянето на предизвестие. След като не е отправил такова предизвестие от 30 дни до ищцата преди да прекрати трудовото правоотношение с нея, следва извод, че работодателят дължи заплащането на обезщетение по реда на чл.220 ал.1 от КТ за неспазено предизвестие в размер на едномесечното брутно трудово възнаграждение на ищцата. Страните не спорят, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че размера на последното брутно трудово възнаграждение, получено от ищцата за пълен отработен месец, който е месец февруари 2022г. възлиза на 988лв. При тези данни по делото иска за заплащане на обезщетение за неспазено предизвестие в размер на 988лв. се явява основателен и доказан и следва да се уважи в пълния предявен размер, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – 04.05.2022г. до окончателното изплащане.

С оглед изхода на делото на основание чл.78 ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 50лв. по сметка на РС-Хасково.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областен управител на Област Хасково, гр.Хасково, пл."Свобода" №5, да заплати на А. С. Я. с ЕГН:***** от *****, сумата от **988лв.**, представляваща неизплатено обезщетение за неспазено предизвестие при прекратяване на трудовия договор, на основание чл.220 ал.1 от КТ, ведно със **законната лихва** върху сумата от датата на предявяване на иска – **04.05.2022г.** до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Областен управител на Област Хасково, гр.Хасково, пл."Свобода" №5, да заплати по сметка на РС-Хасково **държавна такса** в размер на **50лв.**

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от датата на връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: М. Б.